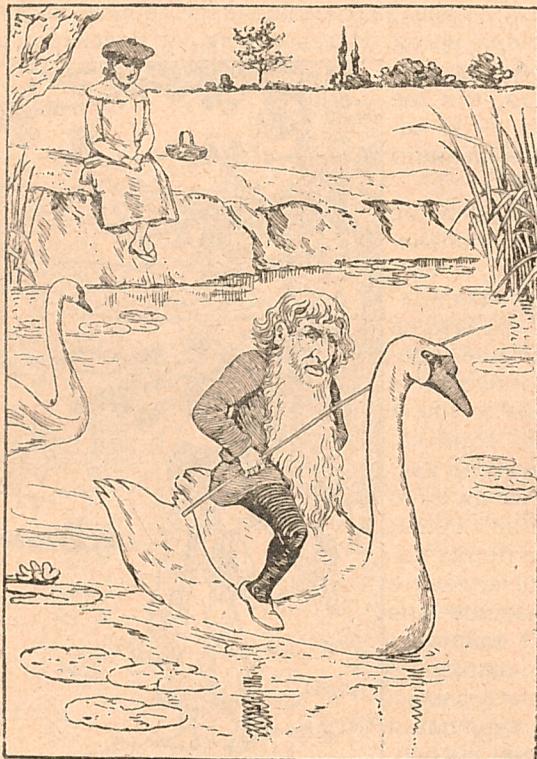

То седна на гърба на лебеда, изsvири пак и лебеда плувна назад по езерото Делфина видя как джуджето наближи двореца и влезе в него.

От там се зададоха четири хубави лебеди. Те теглеха една малка зелена лодка, в която бяха впрегнати със сребрени шнуркове.

Лебедите доплуваха до брега и застанаха пред Делфина. Тя видя новия си приятел, с джлгата сива брада, седнал в лодката. Сега той изглеждаше много любезен. Усмихвайки ѝ се той ѝ направи

знак да влезе в лодката. Делфина влезе, седна и лебедите плувнаха легко по езерото. Когато стигнаха пред двореца, джуджето и помогна да излезе и я въведе в него. Там, в една зала от бледосин мрамор, седеше на трона си Царя на лебедите. Той носеше красива дреха от бялоснежна коприна, обшита с лебедов пух. На главата си имаше златна корона.

— Какво търсиш в моето царство? — попита той Делфина.

— Каквото търсих — намерих, отговори тя, — но моля. Ви заповедайте да mi покажат пътя за дома.

— Добре, — каза Царя, — ще се направи това, което желаеш но по-преди трябва да се скобразиш с обичая на нашата страна: всеки, който влезе в нашето царство, дарява по нещо на Царя. Вие какво ще mi подарите?